

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-168/24 – 1

Υπόθεση C-168/24

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

28 Φεβρουαρίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Cour de cassation (Γαλλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

28 Φεβρουαρίου 2024

Αναιρεσείουσα:

PMJC SAS

Αναιρέισβλητοι:

[W] [X]

[M] [X]

[X] Créative SAS

[παραλειπόμενα] [αναφορές, στοιχεία δικονομικής φύσεως]

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ COUR DE CASSATION, CHAMBRE COMMERCIALE, FINANCIÈRE ET ÉCONOMIQUE (ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΑΚΥΡΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ, ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ, ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΓΑΛΛΙΑ), ΤΗΣ 28ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

Η μονοπρόσωπη απλουστευμένη κεφαλαιουχική εταιρία Pmjc, η οποία εδρεύει [παραλειπόμενα] 75011 Παρίσι, άσκησε την αναίρεση αριθ. [παραλειπόμενα] κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 12 Οκτωβρίου 2022 το cour d'appel de Paris (εφετείο Παρισιού, πέμπτος τομέας, πρώτο τμήμα, Γαλλία), στη διαφορά μεταξύ αυτής και:

1^ο/ του [W] [X], κατοίκου [παραλειπόμενα] 75017 Παρίσι,

2^ο/ του [M] [X], κατοίκου [παραλειπόμενα] 75007 Παρίσι,

3^ο/ της απλουστευμένης κεφαλαιουχικής εταιρίας [X] Créative, η οποία εδρεύει [παραλειπόμενα] 75017 Παρίσι [παραλειπόμενα] [νόμιμος εκπρόσωπος]

αναιρεσιβλήτων.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως.

[παραλειπόμενα] [διαδικασία]

[παραλειπόμενα] [διευκρινίσεις δικονομικής φύσεως]

το τμήμα εμπορικών, χρηματοπιστωτικών και οικονομικών υποθέσεων του Cour de cassation (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Γαλλία), [παραλειπόμενα] [σύνθεση], αφού διασκέφθηκε κατά νόμον, εξέδωσε την παρούσα απόφαση.

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Κατά την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (εφετείο Παρισιού, 12 Οκτωβρίου 2022), η εταιρία [W] [X], η οποία ιδρύθηκε το 1978 από τον [W] [X] για την εμπορία ενδυμάτων και αξεσουάρ μόδας, υπήχθη σε πτωχευτική διαδικασία, κατά το πέρας της οποίας η εταιρία Pmjc υπέβαλε προσφορά για την εξαγορά του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων της ανωτέρω εταιρίας, εγκριθείσα με δικαστική απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2011, την οποία ακολούθησε πράξη εκχώρησης των ενσώματων και άυλων στοιχείων του ενεργητικού, που αφορούσε μεταξύ άλλων τα γαλλικά λεκτικά σήματα «[W] [X]» αριθ. 1 640 795 –το οποίο είχε καταθέσει ο [W] [X], ο οποίος το είχε εκχωρήσει το 1999 στην εταιρία [W] [X]– και «[W] [X]» αριθ. 3 201 616 –το οποίο είχε καταθέσει το 2002 η εταιρία [W] [X].
- 2 Με σύμβαση παροχής υπηρεσιών που συνήφθη στις 21 Ιουλίου 2011, ο [W] [X] συνέχισε τη συνεργασία του με την εταιρία έως την προβλεπόμενη στη σύμβαση προθεσμία, ήτοι τις 31 Δεκεμβρίου 2015.
- 3 Στις 21 Ιουνίου 2018, η εταιρία Pmjc άσκησε αγωγή για παραποίηση/απομίμηση των σημάτων «[W] [X]» και «[W] [X]» και αθέμιτο ανταγωνισμό κατά του [W] [X], υποστηρίζοντας ότι, συνεχίζοντας τις επαγγελματικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητές του μέσω της εταιρίας [X] Creative, ο [W] [X] επιδιδόταν σε αθέμιτο ανταγωνισμό και προσέβαλλε τα δικαιώματά της επί των σημάτων. Ο [W] [X] άσκησε ανταγωγή ζητώντας την έκπτωση λόγω παραπλάνησης της εταιρίας Pmjc από τα δικαιώματά της επί των ανωτέρω σημάτων, διότι, κατά την άποψή του, η εταιρία αυτή προέβη σε παραπλανητική χρήση τους μεταξύ του τέλους του 2017 και των αρχών του 2019.

- 4 Με απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2022, το cour d'appel de Paris (εφετείο Παρισιού, Γαλλία) κήρυξε την εταιρία Pmjc έκπτωτη των δικαιωμάτων της επί των σημάτων «[W] [X]» και «[W] [X]» για τον καθορισμό διαφόρων προϊόντων και υπηρεσιών.
- 5 [παραλειπόμενα] [αιτιολογία ης απόφασης του εφετείου σχετικά με τους γαλλικούς κανόνες του δικαίου της πώλησης, χωρίς επιρροή για το προδικαστικό ερώτημα]
- 6 Κατά την ίδια απόφαση, το δίκαιο της Ένωσης δεν αντίκειται στην κήρυξη της έκπτωσης δικαιώματος επί σήματος που φέρει το επώνυμο δημιουργού εφόσον ο δικαιούχος του εν λόγω σήματος πείθει πράγματι, με τα τεχνάσματά του, το κοινό ότι ο δημιουργός εξακολουθεί να μετέχει στη σύλληψη των προϊόντων ή δημιουργεί αρκούντως σοβαρό κίνδυνο παρόμοιας παραπλάνησης.
- 7 Κατά την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, τούτο συμβαίνει εν προκειμένω, δεδομένου ότι η εταιρία Pmjc έχει καταδικαστεί δύο φορές για προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας του [W] [X] σχετικά με πρόσφατα έργα του που δεν είχαν εκχωρηθεί στην εταιρία Pmjc το 2012 (εφετείο Παρισιού, 7 Σεπτεμβρίου 2021, αριθμός μητρώου σημάτων 19/13325; εφετείο Παρισιού, 10 Δεκεμβρίου 2021, αριθμός μητρώου σημάτων 20/04255). Οι ανωτέρω καταδίκες είναι αμετάκλητες. Εξ αυτού συνάγεται, κατά την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ότι τα σήματα κατέστησαν παραπλανητικά, λόγω του ότι η χρήση τους συνίσταται στην τοποθέτησή τους επί προϊόντων που φέρουν διακοσμητικά στοιχεία τα οποία συνιστούν πράξεις προσβολής των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας του εκχωρούντος, διότι αφορούν αυθεντικές δημιουργίες που πραγματοποίησε ο εκχωρών τηρώντας τις δεσμεύσεις που ανάλαβε έναντι της εταιρίας στην οποία εκχωρήθηκαν.
- 8 Η εταιρία Pmjc άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης της 12ης Οκτωβρίου 2022.

Εξέταση των λόγων αναιρέσεως

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Ο λόγος αναιρέσεως

- 9 [παραλειπόμενα] [πρώτος λόγος αναιρέσεως, ο οποίος αντλείται από τους γαλλικούς κανόνες του δικαίου της πώλησης, χωρίς επιρροή για το προδικαστικό ερώτημα]

Απάντηση του Cour de cassation (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου)

- 10 [παραλειπόμενα]
- 11 [παραλειπόμενα]

- 12 [παραλειπόμενα]
- 13 [παραλειπόμενα]
- 14 [παραλειπόμενα] [αιτιολογία σχετικά με τους γαλλικούς κανόνες του δικαίου της πώλησης, χωρίς επιρροή για το προδικαστικό ερώτημα]
- 15 Κατά την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ο [W] [X] υποστηρίζει, προς στήριξη του αιτήματός του για έκπτωση από τα δικαιώματα λόγω παραπλάνησης, ότι, από το τέλος της συνεργασίας του βάσει της σύμβασης παροχής υπηρεσιών της 21ης Ιουλίου 2011, η εταιρία Pmjc εκμεταλλεύεται τα εκχωρηθέντα σήματα κατά τρόπο που δημιουργεί στο κοινό την εντύπωση ότι είναι ο δημιουργός των προϊόντων επί των οποίων τίθενται τα σήματα.
- 16 [παραλειπόμενα]
- 17 [παραλειπόμενα] [αιτιολογία σχετικά με τους γαλλικούς κανόνες του δικαίου της πώλησης, χωρίς επιρροή για το προδικαστικό ερώτημα]

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Ο λόγος αναιρέσεως

- 18 Η εταιρία Pmjc προσάπτει ότι με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κρίθηκε ότι αυτή απώλεσε τα δικαιώματά της επί του σήματος «[W] [X]» αριθ. 3 201 616 για τον καθορισμό «ενδυμάτων (ρουχισμού) για άνδρες, γυναίκες και παιδιά» και «υπηρεσιών σχεδιαστών μόδας: σχεδιασμός (ενδυμάτων)» και επί του σήματος «[W] [X]» αριθ. 1 640 795 για τα «προϊόντα καλλωπισμού και ομορφιάς» και τα «ενδύματα», ενώ «στην απόφαση της 30ής Μαρτίου 2006, Emanuel (C-259/04), το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάνθηκε ότι “ο δικαιούχος σήματος αντιστοιχώντας στο όνομα του δημιουργού και πρώτου κατασκευαστή προϊόντων που φέρουν το εν λόγω σήμα δεν μπορεί, λόγω μόνον της ιδιαιτερότητας αυτής, να απολέσει τα δικαιώματά του για τον λόγο ότι το σήμα αυτό παραπλανά το κοινό”, και διευκρίνισε ότι, αν υποθεθεί ότι υφίσταται βούληση της εταιρίας δικαιούχου του σήματος να πείσει τον καταναλωτή ότι ο δημιουργός εξακολουθεί να μετέχει στη δημιουργία των προϊόντων που φέρουν το εν λόγω σήμα, πρόκειται, στην περίπτωση αυτή, “για τέχνασμα που θα μπορούσε να κριθεί δόλιο, αλλά δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως παραπλάνηση” που δύναται να επιφέρει την έκπτωση από το δικαίωμα επί του σήματος· ότι, δεχόμενο ότι η ανωτέρω απόφαση “ουδόλως [...] αποκλείει [...] την πιθανότητα κήρυξης της έκπτωσης από το δικαίωμα επί του σήματος σε περίπτωση που ο δικαιούχος του προβαίνει σε παραπλανητική χρήση του” και καταλείπει στους δικαιούχους τη δυνατότητα “να επιχειρήσουν να αποδείξουν ότι η χρήση [των επίδικων σημάτων] από τον δικαιούχο τους είναι παραπλανητική”, το cour d’appel (εφετείο Παρισιού) παρέβη το άρθρο L. 714-6, δεύτερη περίπτωση, του code de la propriété intellectuelle (κώδικα διανοητικής ιδιοκτησίας), όπως πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, της

οδηγίας 89/104/ΕΟΚ της 21ης Δεκεμβρίου 1988, νυν άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/95/ΕΚ της 22ας Οκτωβρίου 2008.»

Απάντηση του Cour de cassation (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου)

- 19 Ο ανωτέρω λόγος αναιρέσεως εγείρει το ζήτημα του κατά πόσον η απόφαση του εφετείου είναι σύμφωνη με το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/95/ΕΚ της 22ας Οκτωβρίου 2008 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, οι διατάξεις της οποίας περιλαμβάνονται πλέον στο άρθρο 20, στοιχείο β', της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 της 16ης Δεκεμβρίου 2015 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων.

Υπόμνηση της εφαρμοστέας νομοθεσίας

- 20 Κατά το άρθρο L. 714-6, δεύτερη περίπτωση, του code de la propriété intellectuelle (κώδικα διανοητικής ιδιοκτησίας), όπως ίσχυε πριν από την έκδοση του κανονιστικού διατάγματος αριθ. 2019-1169 της 13ης Νοεμβρίου 2019, κηρύσσεται έκπτωτος των δικαιωμάτων του ο δικαιούχος σήματος που έχει καταστεί πρόσφορο να παραπλανήσει, ιδίως όσον αφορά τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας.
- 21 Με το άρθρο αυτό διασφαλίστηκε διαδοχικά η μεταφορά των διατάξεων του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ της 21ης Δεκεμβρίου 1988 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, εν συνεχεία των πανομοιότυπων διατάξεων του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/95/ΕΚ και, τέλος, των επίσης πανομοιότυπων διατάξεων του άρθρου 20, στοιχείο β', της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436.
- 22 Ερμηνεύοντας, στην απόφαση της 30ής Μαρτίου 2006, Emanuel (C-259/04), την οδηγία 89/104/ΕΟΚ, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού υπενθύμισε ότι οι περιπτώσεις αρνήσεως καταχωρίσεως κατ' άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της ανωτέρω οδηγίας προϋποθέτουν την ύπαρξη πραγματικής παραπλανήσεως ή ενός αρκούντως σοβαρού κινδύνου παραπλανήσεως του καταναλωτή, έκρινε ότι, μολονότι ο μέσος καταναλωτής μπορεί να επηρεασθεί κατά την αγορά σκεπτόμενος ότι το φυσικό πρόσωπο μεσολάβησε στον σχεδιασμό του προϊόντος που φέρει το σήμα, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί, αυτό καθ' εαυτό, ότι μπορεί να παραπλανεί το κοινό ως προς τη φύση, την ποιότητα ή την προέλευση του εν λόγω προϊόντος (σκέψεις 47 έως 49).
- 23 Το Δικαστήριο προσέθεσε ότι, αν υφίσταται, κατά την παρουσίαση του σήματος, βούληση της επιχείρησης να πείσει τον καταναλωτή ότι το φυσικό πρόσωπο εξακολουθεί να είναι η δημιουργός των προϊόντων που φέρουν το σήμα ή ότι μετέχει στη δημιουργία τους, πρόκειται για τέχνασμα που μπορεί να χαρακτηριστεί ως παραπλάνηση κατά την έννοια του άρθρου 3 της οδηγίας

89/104/ΕΟΚ και, ως εκ τούτου, δεν επηρεάζει το σήμα καθ' εαυτό και, κατά συνέπεια, τη δυνατότητα καταχωρίσεώς του (σκέψη 50).

- 24 Τέλος, επισημαίνοντας ότι οι προϋποθέσεις έκπτωσης του δικαιώματος του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ ταυτίζονται με τις προϋποθέσεις άρνησης καταχώρισης βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της ίδιας οδηγίας, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο δικαιούχος σήματος αντιστοιχώντας στο όνομα του δημιουργού και πρώτου κατασκευαστή προϊόντων που φέρουν το εν λόγω σήμα δεν μπορεί, λόγω μόνον της ιδιαιτερότητας αυτής, να απολέσει τα δικαιώματά του για τον λόγο ότι το σήμα αυτό παραπλανά το κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ, ιδίως όταν η συνδεδεμένη με το σήμα αυτό πελατεία έχει εκχωρηθεί μαζί με την επιχείρηση που κατασκευάζει τα προϊόντα που φέρουν το σήμα αυτό.

Λόγοι που δικαιολογούν την προδικαστική παραπομπή

- 25 Η εταιρία Ρηjc υποστηρίζει ότι η ανωτέρω απόφαση έχει την έννοια ότι τα ενδεχόμενα τεχνάσματά της με σκοπό να πειστεί ο καταναλωτής ότι ο [W] [X] εξακολουθεί να είναι ο δημιουργός των προϊόντων που φέρουν το επώνυμό του δεν δύνανται να επηρεάσουν το ίδιο το σήμα, ακόμη και εάν κριθούν παραπλανητικά.
- 26 Το ίδιο έκρινε και το tribunal judiciaire de Paris (πρωτοδικείο Παρισιού, Γαλλία) στην απόφασή του της 26ης Ιουνίου 2020, την οποία εξαφάνισε η απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2022.
- 27 Στην ίδια επίσης λογική ερμήνευσε την προμνησθείσα απόφαση Emanuel η γενική εισαγγελέας του Cour de cassation (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου), μνημονεύοντας ιδίως την επικρατούσα γαλλική θεωρία.
- 28 Το cour d'appel de Paris (εφετείο Παρισιού) δέχεται ότι το Δικαστήριο έκρινε μεν, ερμηνεύοντας το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ στη σκέψη 50 της προμνησθείσας απόφασης Emanuel, ότι σήμα που αφορά το επώνυμο δημιουργού δεν μπορεί να θεωρηθεί ως παραπλανητικό για τον μόνο λόγο ότι ο ανωτέρω δημιουργός δεν συμμετέχει πλέον στη σύλληψη των προϊόντων που φέρουν τα σήματα που αποτελούνται από το επώνυμό του, πλην όμως δεν επεξέτεινε ρητώς την αιτιολογία της ανωτέρω σκέψης στην ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της ίδιας οδηγίας. Το cour d'appel (εφετείο Παρισιού) θεωρεί ότι η τελευταία αυτή διάταξη έχει την έννοια ότι δεν αντίκειται στην κήρυξη της έκπτωσης από τα δικαιώματα επί σήματος λόγω της εκμετάλλευσής του σήματος υπό συνθήκες πρόσφορες να πείσουν πράγματι το κοινό ότι ο δημιουργός εξακολουθεί να μετέχει στη δημιουργία των προϊόντων που φέρουν τα σήματα τα οποία αποτελούνται από το επώνυμό του, ενώ τούτο δεν συμβαίνει πλέον.

- 29 Εξάλλου, με την απόφαση της 14ης Μαΐου 2009, Elio Fiorucci (T-165/06), το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφαρμόζοντας το άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα, οι διατάξεις του οποίου είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυπες με τις διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, της πρώτης οδηγίας 89/104, απέρριψε το αίτημα κήρυξης έκπτωσης το οποίο στηριζόταν στην παραπλανητική χρήση, μετά την καταχώριση, του σήματος που αφορούσε το όνομα του δημιουργού, όχι για τον λόγο ότι αποκλειόταν ότι τέτοια παραπλανητική χρήση θα συνεπαγόταν την κήρυξη της έκπτωσης λόγω παραπλάνησης, αλλά κρίνοντας ότι η παρεμβαίνουσα δεν προσκόμιζε ουδεμία απόδειξη της χρήσης του σήματος μετά την καταχώρισή του.

Το προδικαστικό ερώτημα

- 30 Τίθεται, συνεπώς, το ζήτημα αν τα άρθρα 12, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ και 20, στοιχείο β΄, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 έχουν την έννοια ότι αντίκεινται στην κήρυξη της έκπτωσης από τα δικαιώματα επί σήματος το οποίο αφορά το επώνυμο δημιουργού λόγω της εκμετάλλευσής του, μετά την εκχώρησή του, υπό συνθήκες πρόσφορες να πείσουν πράγματι το κοινό ότι ο δημιουργός, το επώνυμο του οποίου αποτελεί το σήμα, εξακολουθεί να μετέχει στη δημιουργία των προϊόντων που φέρουν το σήμα, ενώ τούτο δεν συμβαίνει πλέον.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο):

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τον πρώτο λόγο αναιρέσεως·

Πριν αποφανθεί επί της ουσίας επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου αναιρέσεως·

Έχοντας υπόψη το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχουν το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, και το άρθρο 20, στοιχείο β΄, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, την έννοια ότι αντίκεινται στην κήρυξη έκπτωσης από τα δικαιώματα επί σήματος το οποίο αποτελείται από το επώνυμο δημιουργού για τον λόγο ότι η εκμετάλλευση του σήματος, μετά την εκχώρησή του, γίνεται υπό συνθήκες πρόσφορες να πείσουν πράγματι το κοινό ότι ο ανωτέρω δημιουργός εξακολουθεί να μετέχει στη δημιουργία των προϊόντων που φέρουν το σήμα, ενώ τούτο δεν συμβαίνει πλέον;»

[παραλειπόμενα] [διαδικασία, στοιχεία δικονομικής φύσεως]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ